

СУДОВИЙ ДОЗВІЛ НА ПРОВЕДЕННЯ СЛІДЧОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ В ЖИТЛІ ЧИ ІНШОМУ ВОЛОДІННІ ОСОБИ

COURT'S ORDER TO CONDUCT INVESTIGATIVE EXPERIMENT IN THE HOME OR OTHER POSSESSION OF A PERSON

Могила В.С.,

*аспірант кафедри кримінального процесу
Національного університету «Одеська юридична академія»*

У статті проведено дослідження проблеми повноважень слідчого та слідчого судді під час проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи. Зазначено проблемність того, що КПК України не передбачає окремої нормативної регламентації порядку звернення з клопотанням, його розгляду та вирішення слідчим суддею. Розглянуто питання змісту клопотання, його погодження з прокурором, порядку розгляду й вирішення, локального предмета доказування, вимог до змісту ухвали слідчого судді. Сформульовано пропозиції до КПК України для вдосконалення процедури подання, розгляду та вирішення клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи.

Ключові слова: слідчий експеримент, слідчий, слідчий суддя, клопотання, ухвала.

В статье проведено исследование проблемы полномочий следователя и следственного судьи при проведении следственного эксперимента в жилище или ином владении лица. Указано на проблемность того, что УПК Украины не предусматривает отдельной нормативной регламентации порядка обращения с ходатайством, его рассмотрения и разрешения следственным судьей. Рассмотрены вопросы содержания ходатайства, его согласования с прокурором, порядка рассмотрения и разрешения, локального предмета доказывания, требований к содержанию определения следственного судьи. Сформулированы предложения в УПК Украины для усовершенствования процедуры подачи, рассмотрения и разрешения ходатайства о проведении следственного эксперимента в жилище или ином владении лица.

Ключевые слова: следственный эксперимент, следователь, следственный судья, ходатайство, определение.

The issue of investigator's and investigative judge's powers during conduct of investigative experiment in the home or other person's possession is analyzed in the article. It is stated that the CCP of Ukraine does not provide for specific procedure of submitting a motion, its consideration and resolution by the investigative judge. The issue of the motion's content, its agreeing with a prosecutor, consideration and resolution procedure, local facts that shall be proved (subject of proof), requirements for the content of investigative judge's decision is examined. Several proposals aiming to improve the CCP of Ukraine regarding the procedure of submitting, consideration, and resolution of a motion to conduct investigative experiment in the home or other possession of a person are made.

Key words: investigative experiment, investigator, investigative judge, motion, decision.

Слідчий експеримент, що проводиться в житлі чи іншому володінні особи, здійснюється лише за добровільною згодою особи, яка ними володіє, або на підставі ухвали слідчого судді. Проте Кримінальний процесуальний кодекс (далі – КПК) України не передбачає окремої нормативної регламентації порядку звернення з клопотанням, його розгляду та вирішення слідчим суддею у випадку необхідності проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи за відсутності згоди особи, яка ним володіє, а містить відсылку до статті стосовно обшуку. Проте підстави, умови, порядок проведення цих слідчих (розшукових) дій істотно відрізняються, що ставить питання стосовно достатності такої нормативної регламентації порядку розгляду та вирішення слідчим суддею клопотання в разі необхідності проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи за відсутності згоди особи, яка ним володіє.

Питання розгляду та вирішення клопотань стосовно проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи розглядалися такими дослідниками, як О.В. Білоус, А.Ф. Бондюк, І.В. Вегера-Іжевська, І.В. Гловюк, Т.Г. Ільєва, М.А. Макаров,

В.В. Рожнова, Д.О. Савицький, Л.Д. Удалова й ін. Однак ці дослідження стосувалися, як правило, підстав та умов проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи, співвідношення процедур, передбачених ст. ст. 233 і ст. 240 КПК України. Саме тому варто дослідити повноваження слідчого та слідчого судді у випадку необхідності проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи за відсутності згоди особи, яка ним володіє.

Метою статті є визначення співвідношення повноважень слідчого та слідчого судді у випадку необхідності проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи за відсутності згоди особи, яка ним володіє, виявлення проблем їх реалізації та формулювання пропозицій щодо їх вирішення.

КПК України не містить вимог до клопотання, яке необхідно подати для проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи, і не містить навіть назви такого клопотання. У дослідженні М.А. Макарова воно іменується клопотанням про проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи [1, с. 164]. На практиці вико-

ристовуються різні назви: клопотання про дозвіл на надання дозволу на проникнення до житла та іншого володіння особи для проведення слідчого експерименту [2]; клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі та іншому володінні особи [3]; клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі [4]; клопотання про надання дозволу на проведення слідчого експерименту в житлі [5]. КПК України не містить єдності термінології в тому числі щодо обшуку (ст. 233 – клопотання про проведення обшуку, ст. 234 – клопотання про обшук), до порядку розгляду якого відсилає ст. 240. Ураховуючи, що саме для проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи необхідно отримати дозвіл, то доречною є назва «клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи», що варто відобразити в ст. 240 КПК України.

Стаття 240 КПК України не містить жодних вимог щодо змісту клопотання й указує лише, що клопотання розглядається в порядку, передбаченому цим Кодексом, для розгляду клопотань про проведення обшуку в житлі чи іншому володінні особи. Якщо ч. 2 ст. 237 КПК України вказує, що огляд житла чи іншого володіння особи здійснюється згідно з правилами цього Кодексу, передбаченими для обшуку житла чи іншого володіння особи, що дає змогу стверджувати, що ця норма відсилає до правил КПК України, передбачених для обшуку житла чи іншого володіння особи [6, с. 82], то для слідчого експерименту немає навіть такої відсилки, що свідчить про прогальність нормативної регламентації, у зв'язку з чим варто погодитися з М.А. Макаровим у тому, що потрібно доповнити ст. 240 КПК України новою частиною, яка б визначала ті відомості, що мають бути в цьому клопотанні [1, с. 164].

Як указувалося раніше, КПК України не містить вимог до клопотання, з яким має звернутися слідчий у випадку необхідності проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи за відсутності згоди особи, яка ним володіє, а також вимог до відповідної ухвали слідчого судді, що не дає змоги зробити висновок, чи має бути мотивовано у клопотанні й, відповідно, доведено в судовому засіданні з розгляду клопотання факт неможливості отримання або відсутності згоди особи, яка володіє житлом чи іншим володінням, на проведення там слідчого експерименту; якщо так, то як саме належним чином має підтверджуватися відсутність згоди, як це довести слідчому судді, як слідчий суддя має перевірити цей факт. З огляду на те що в КПК України не прописано, у якій формі має бути запитана згода особи, яка володіє житлом чи іншим володінням, ризики неоправної зміни обстановки у випадку запитування згоди в осіб, які можуть бути не зацікавлені в проведенні слідчого експерименту, складність підтвердження відсутності згоди, вважаємо, що в сучасних умовах для проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи підтвердження відсутності згоди не може бути обов'язковим елементом мотивування клопотання слідчого у випадку необхідності проведення слідчого експерименту [7, с. 127].

Стаття 240 КПК України вказує на необхідність погодження клопотання слідчого з прокурором. Відмітимо, що в деяких ухвалях слідчих суддів указується на таке погодження [4], а у деяких – не зазначається [8; 9].

Не містить ст. 240 КПК України й посилання на підсудність цього клопотання, адже мова йде тільки про порядок розгляду, передбачений для клопотання про обшук. Якщо для клопотання про обшук і, відповідно, клопотання про огляд житла чи іншого володіння особи встановлена підсудність: місцевий загальний суд, у межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування, то для досліджуваного клопотання характерна прогальність нормативної регламентації. Засобом подолання прогалин є використання аналогії закону та аналогії права. У кримінальному процесуальному правозастосуванні аналогія використовується на підставі ч. 6 ст. 9 КПК України, а нормою, яка регламентує подібні правовідносини, є ч. 2 ст. 234 КПК України. Разом із тим, ураховуючи, що порядок подання, розгляду й вирішення клопотання про проведення слідчого експерименту потребує окремої регламентації, у ст. 240 мають бути викладені й правила стосовно підсудності.

Не вирішеним є й питання стосовно дій слідчого судді, якщо клопотання, яке надійшло, не підсудне місцевому суду. Ця прогалина характерна для всіх питань, що розглядаються слідчим суддею. У доктрині пропонується в таких випадках повертати клопотання про обшук [6, с. 87; 10, с. 87]; є такі рішення в судовій практиці [11; 12; 13; 14]. Є приклад й відмови в задоволенні клопотання у зв'язку з непідсудністю [15]. Уважаємо останній приклад дещо непослідовним тлумаченням норм КПК України, адже якщо клопотання не підсудне місцевому суду, то воно не може бути вирішено по суті, оскільки відповідне рішення буде заздалегідь незаконним у силу неповноважного на його прийняття суб'єкта.

Клопотання про обшук розглядається в суді в день його надходження за участю слідчого або прокурора, проте, у яких випадках який із цих учасників має брати участь, знову ж не конкретизовано. Не встановлено й наслідки неявки слідчого, прокурора. Стосовно обшуку в Узагальненні судової практики щодо розгляду слідчим суддею клопотань про надання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи (витяг) [16] передбачено, що неявка слідчого або прокурора є фактично невиконанням цими суб'єктами обов'язку довести обставини, передбачені ч. 5 ст. 234 КПК України. Це, у свою чергу, позбавляє слідчого суддю можливості повно й усебічно з'ясувати сукупність обставин, із якими закон пов'язує вирішення питання про надання дозволу на обшук, а отже, є підставою для відмови в задоволенні клопотання про обшук. У разі неявки слідчого чи прокурора у визначений час слідчим суддям доцільно відмовляти в задоволенні такого клопотання ще й з огляду на те, що однією із загальних засад кримінального провадження визначено змагальність сторін (ст. 22 КПК України), яка

передбачає самостійне обстоювання стороною обвинувачення і стороною захисту їхніх правових позицій, а суд лише створює необхідні умови для реалізації сторонами їхніх процесуальних прав і виконання процесуальних обов'язків. Отже, саме сторона обвинувачення зобов'язана забезпечити особисту явку та подання доказів. У доктрині пропонується інше вирішення цього питання: про залишення його без розгляду, що не перешкоджало б його повторному поданню [17, с. 603]. Разом із тим уважаємо відмову в задоволенні клопотання лише на підставі неявки слідчого, прокурора дещо формальним вирішенням цього питання, адже неявка може бути зумовлена поважними причинами, таке вирішення питання під час застосування положень ч. 6 ст. 234 КПК України (у разі відмови в задоволенні клопотання про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи слідчий, прокурор не має права повторно звертатися до слідчого судді з клопотанням про дозвіл на обшук того самого житла чи іншого володіння особи, якщо в клопотанні не зазначені нові обставини, які не розглядалися слідчим суддею) може ускладнити збирання та перевірку доказів. Проте є випадки, коли клопотання розглядаються по суті за відсутності слідчого з поважних причин [4], що викликає питання стосовно протилежних процесуальних рішень слідчих суддів залежно від причин неявки, які взагалі КПК України не регламентовані. Це вказує на потребу в диференціації процесуальних наслідків неявки слідчого, прокурора для розгляду клопотання: з поважних причин – розгляд по суті, за відсутності – залишення його без розгляду, що має бути відображено в ст. 240 КПК України.

Виходячи з положень ст. 234 КПК України, перелік учасників розгляду клопотання обмежується слідчим, прокурором. Проте можна навести приклад, коли в розгляді клопотання про надання дозволу на проведення слідчого експерименту в житлі брали участь й інші особи: представник потерпілої ОСОБА_2, потерпіла ОСОБА_3, думка яких була заслухана та які підтримали клопотання [5]. Якщо для клопотання про обшук таке обмеження є логічним, ураховуючи специфіку цієї слідчої (розшукової) дії, то для слідчого експерименту незмагальний порядок розгляду клопотання виправданий лише тоді, якщо слідчий експеримент має невідкладний характер, зокрема в разі ризику знищення або спотворення обстановки, яка може мати значення для відтворення дій, обстановки, обставин певної події, проведення необхідних дослідів чи випробувань. В інших випадках такої потреби немає, у зв'язку з чим варто передбачити можливість участі в розгляді клопотання осіб, чії права й законні інтереси можуть бути обмежені або порушені.

У КПК України не встановлено режиму розгляду клопотання, хоча для розгляду клопотання про обшук обґрунтовано необхідність закритого судового засідання [17, с. 603; 18, с. 128]. На практиці є випадки відкритого судового засідання [19; 20] і невказання, відкрите чи закрите засідання [8; 21]. У Листі ВССУ щодо окремих питань здійснення слідчим суддею

суду першої інстанції судового контролю в кримінальному провадженні від 16.06.2016 відзначено, що загальний принцип щодо гласності й відкритості судового провадження, з огляду на системний аналіз ст. 27 КПК України, а також з урахуванням місця норми, яка передбачає пріоритетне право бути присутніми під час судового засідання представників ЗМІ, у структурі КПК України, зокрема в частині, що стосується присутності інших, окрім конкретно визначених процесуальним законом осіб, розповсюджується лише на судові засідання судового провадження й не застосовується на стадії досудового розслідування кримінального провадження. Проте, виходячи зі змісту Листа, це роз'яснення поширено тільки на розгляд клопотань щодо заходів забезпечення кримінального провадження. Уважаємо, що закритий розгляд має бути застосований у випадках, прямо передбачених ч. 2 ст. 27 КПК України, а в інших випадках, якщо специфіка ситуації досудового розслідування це дозволяє, клопотання має розглядатися у відкритому судовому засіданні.

Під час розгляду клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи здійснюється фіксування за допомогою технічних засобів кримінального провадження, яке є обов'язковим.

КПК України не містить спеціальних норм щодо локального предмета доказування під час розгляду та вирішення слідчим суддею клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі та іншому володінні особи. Виходячи із запропонованого в літературі визначення локального предмета доказування як певного збірного поняття, до складу якого входять певні фактичні обставини, що повинні бути здобуті шляхом доказування як підстави прийняття проміжних (допоміжних) рішень [22, с. 125], та з урахуванням положень ст. ст. 223, 240 КПК України, можна запропонувати доктринальну модель локального предмета доказування під час розгляду та вирішення слідчим суддею клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі й іншому володінні особи.

Відповідно, до обставин локального предмета доказування належать факт учинення кримінального правопорушення; можливість у результаті проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи здійснити перевірку й уточнення відомостей, що мають значення для встановлення обставин кримінального правопорушення; значення цих відомостей для кримінального провадження; можливість отримання цих відомостей унаслідок проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи; можливість відтворення дій, обстановки, обставин певної події, проведення необхідних дослідів чи випробувань. З урахуванням вищевикладеного стосовно мотивування клопотання слідчого підтвердження відсутності згоди не може бути обов'язковим елементом локального предмета доказування.

Тягар доказування цих обставин покладається на слідчого, прокурора, який звернувся з клопотанням; при цьому тягар доказування варто розуміти як положення, коли особа намагається довести, аргументу-

вати свою позицію, надає для цього докази, бере участь у їх дослідженні та доведенні їх переконливості, а в тому випадку, коли довести свою позицію особі не вдається, настають несприятливі наслідки: суд не погоджується з наведеними доводами й ухвалює інше рішення [23, с. 289]. Тобто тягар доказування під час розгляду клопотання можна визначити як правило, згідно з яким слідчий, прокурор обґрунтовують належними, допустимими й достовірними доказами, сукупність яких є достатньою для прийняття процесуального рішення, необхідність, доцільність та ефективність проведення запланованого слідчого експерименту. Обов'язок доказування покладається в цьому випадку на слідчого суддю, який, як доведено в літературі, є суб'єктом доказування в стадії досудового розслідування [24].

На відміну від положень КПК України стосовно ухвали про дозвіл на проведення обшуку, КПК України не містить вимог стосовно ухвали слідчого судді щодо проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи. Використовуючи аналогію закону, варто застосовувати ст. 235 КПК України, проте її зміст не відображає специфіки слідчого експерименту. Відповідно, в ухвалі слідчого судді про дозвіл на проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи з урахуванням специфіки слідчого експерименту має бути зазначено таке: 1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; 2) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з розслідуванням якого подано клопотання; 3) правову кваліфікацію кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 4) прокурор, слідчий, який подав клопотання; 5) підстави проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи; 6) положення закону, на підставі якого постановляється ухвала; 7) житло чи інше володіння особи, в яких дається дозвіл на проведення слідчого експерименту; 8) особу, якій належить житло чи інше володіння, й особу, у фактичному володінні якої воно знаходиться; 9) строк дії ухвали, який не може перевищувати одного місяця з дня постановлення ухвали. Відмітимо, що в ухвалях указується строк виконання [4; 25; 26; 27]. Разом із тим, ураховуючи те, що специфіка слідчого експерименту пов'язана з відтворенням дій, обстановки, обставин певної події, проведенням необхідних дослідів чи випробувань, може вимагати участі підозрюваного, потерпілого, свідка, захисника, представника, спеціаліста, а їх явку не завжди можна забезпечити оперативно, норму про строк дії ухвали, який не може перевищувати одного місяця з дня постановлення ухвали, для слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи вважаємо недоречною.

КПК України не містить вимог стосовно того, кому має бути доручено виконання ухвали про дозвіл на проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи. Знову ж, використовуючи аналогію закону, мають бути застосовані положення ч. 1 ст. 236 КПК України, що ухвала про дозвіл на

обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим чи прокурором, що й відзначається в ухвалях слідчих суддів [4; 20]. Проте на практиці є випадки доручення виконання слідчому відділу [25]; слідчому ОСОБА_1 або іншому слідчому зі складу слідчої групи в кримінальному провадженні [28]; відсутності вказання, кому доручається виконання ухвали [27; 29].

Варто зазначити, що невказання в ухвалі прізвища, ім'я по батькові слідчого, який уповноважується виконати ухвалу, у майбутньому може призвести до клопотань про визнання даних, що містяться в протоколі слідчого експерименту, недопустимим доказом, тому що суб'єкт проведення слідчого експерименту не був чітко визначений в ухвалі; тому більш обґрунтовано таке формулювання: «Надати начальнику СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області капітану поліції ОСОБА_1 або іншому слідчому, який входить до слідчої групи в цьому кримінальному провадженні: заступнику начальника СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області капітану поліції ОСОБА_6, старшому слідчому СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області капітану поліції ОСОБА_7, слідчому СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області ст. лейтенанту поліції ОСОБА_8, слідчому СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області лейтенанту поліції ОСОБА_9, слідчому СВ Хорольського ВП ГУНП в Полтавській області рядовому поліції ОСОБА_10 – дозвіл на проведення слідчого експерименту у квартирі, яка належить ОСОБА_2 за адресою: АДРЕСА_2, з метою перевірки й уточнення відомостей, які мають значення для встановлення обставин у кримінальному провадженні № 12017170330000430» [26].

Не вирішеним стосовно слідчого експерименту є питання щодо можливості доручити виконання ухвали співробітникам оперативного підрозділу. З огляду на те що виконання ухвал про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи має цю ж проблематику, варто підтримати пропозицію І.В. Гловюк, що потрібно в ст. 236 КПК України передбачити, що ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим, прокурором чи оперативним підрозділом, а ч. 2 ст. 235 доповнити п. 7 такого змісту: «7) орган або особа, якій доручається виконання ухвали». У свою чергу, ч. 3 ст. 41 КПК України доцільно викласти в такій редакції: «Доручення слідчого, прокурора, ухвали слідчих суддів, ухвали судів щодо проведення слідчих (розшукових) дій, негласних слідчих (розшукових) дій та інших процесуальних дій є обов'язковими для виконання оперативним підрозділом» [17, с. 233]. Відповідно, варто внести такі самі корективи до ст. 240 КПК України.

В ухвалях слідчих суддів є формулювання: відповідно до ч. 3 ст. 240 КПК України, залучити до участі в слідчому експерименті підозрюваного ОСОБА_2 та захисника [29]; надати дозвіл на проникнення до житлового будинку, господарських споруд і на території домогосподарства ... з метою проведення слідчих (розшукових) дій, у тому числі

слідчого експерименту, за участю підозрюваного ОСОБА_2, ІНФОРМАЦІЯ_1 та з іншими учасниками процесу [27]. Частина 3 ст. 240 КПК України передбачає, що до участі в слідчому експерименті можуть бути залучені підозрюваний, потерпілий, свідок, захисник, представник. Водночас таке формулювання не корелюється з положеннями ч. 3 ст. 223 КПК України, що слідчий, прокурор уживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення слідчої (розшукової) дії осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Як видається, у ст. 240 КПК України має бути передбачене окреме положення, що саме особа, яка виконує ухвалу, може залучити підозрюваного, потерпілого, свідка, захисника, представника, а також інших учасників кримінального провадження, в тому числі осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені.

Отже, процедура подання, розгляду й вирішення клопотання про проведення слідчого експерименту в житлі чи іншому володінні особи потребує вдосконалення за такими напрямками: закріплення спеціальних норм щодо назви та змісту клопотання, його розгляду й вирішення в ст. 240 КПК України; укавання підсудності клопотання та наслідків недотримання вимог закону щодо підсудності клопотання; регламентація кола учасників розгляду клопотання з укаванням на можливість участі в розгляді клопотання осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені; встановлення наслідків неявки слідчого, прокурора для розгляду клопотання: з поважних причин – розгляд по суті, за відсутності – залишення його без розгляду; встановлення вимог до ухвали слідчого судді; вилучення норми про строк дії ухвали, який не може перевищувати одного місяця з дня постановлення ухвали; уточнення кола суб'єктів виконання ухвали; уведення положення, що особа, яка виконує ухвалу, може залучити підозрюваного, потерпілого, свідка, захисника, представника, а також інших учасників кримінального провадження, в тому числі осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Макаров М.А. Судовий контроль у кримінальному провадженні: монографія / Нац. акад. внутрішніх справ. Київ: Центр учбової літератури, 2016. 340 с.
2. Ухвала слідчого судді Козелецького районного суду Чернігівської області від 12 липня 2018 року (справа № 734/2236/18). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/75295178>.
3. Ухвала слідчого судді Куликівського районного суду Чернігівської від 12 січня 2018 року (справа № 737/23/18). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/71560835>.
4. Ухвала слідчого судді Царичанського районного суду Дніпропетровської області від 24 травня 2016 року (справа № 196/507/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/57884846>.
5. Ухвала слідчого судді Богородчанського районного суду від 14 січня 2015 року (справа № 338/31/15-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/44898356>.
6. Гловюк І.В., Могила В.С. Складання, розгляд та вирішення клопотання слідчого про огляд житла чи іншого володіння особи: теорія, практика, перспективи вдосконалення. *Theoretical and practical mechanisms of development of legal science at the beginning of third millennium*: Collective monograph. Tbilisi: Izdavnictvo "Baltija Publishing", 2018. С. 73–98.
7. Могила В.С. Проблемні питання визначення повноважень слідчого стосовно проведення слідчого експерименту у житлі чи іншому володінні особи. *Актуальні питання досудового розслідування та тенденції розвитку криміналістичної методико*: тези доп. Всеукр. наук.-практ. конф. (м. Харків, 21 листоп. 2018 р.) / МВС України, Харків. нац. ун-т внутр. справ. Харків, 2018. С. 126–128.
8. Ухвала Великоолександрівського районного суду Херсонської області від 22 червня 2016 р. (справа № 650/774/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/58487844>.
9. Ухвала Великоолександрівського районного суду Херсонської області від 24 травня 2016 р. (справа № 650/671/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/57862814>.
10. Шапутько С.В. Повноваження слідчого судді щодо судового контролю у кримінальному провадженні: дис. ... канд. юрид. наук: спец. 12.00.09 / Київ. нац. ун-т ім. Тараса Шевченка. Київ, 2018. 267 с.
11. Ухвала слідчого судді Київського районного суду м. Полтави від 11 лютого 2016 року (справа № 552/609/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/55665956>.
12. Ухвала слідчого судді Київського районного суду м. Полтави від 11 лютого 2016 року (справа №552/608/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/55665955>.
13. Ухвала слідчого судді Печерського районного суду м. Києва від 17 березня 2017 року (справа № 757/15287/17-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/65835313>.
14. Ухвала слідчого судді Індустріального районного суду м. Дніпропетровська від 30 червня 2017 року (справа № 202/4354/17). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/67509584>.
15. Ухвала Шевченківського районного суду м. Чернівці від 16 липня 2013 року (справа № 727/6495/13-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/52033008>.
16. Узагальнення судової практики щодо розгляду слідчим суддею клопотань про надання дозволу на проведення обшуку житла чи іншого володіння особи (витяг). *Часопис цивільного і кримінального судочинства*. 2015. № 1. С. 81–104. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chcks_2015_1_6.
17. Гловюк І.В. Кримінально-процесуальні функції: теорія, методологія та практика реалізації на основі положень Кримінального процесуального кодексу України 2012 р.: монографія / Міністерство освіти і науки України, Національний університет «Одеська юридична академія». Одеса, 2015. 712 с.
18. Удалова Л.Д., Білоус О.В. Засада недоторканності житла чи іншого володіння особи у досудовому кримінальному провадженні. Київ: КНТ, 2015. 180 с.
19. Ухвала слідчого судді Кобеляцького районного суду Полтавської області від 31 липня 2018 року (справа № 532/1554/18). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/75679031>.
20. Ухвала Великобагачанського районного суду Полтавської області від 27 серпня 2018 року (справа № 525/919/18). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/76067399>.

21. Ухвала Тальнівського районного суду Черкаської області від 30 березня 2016 року (справа № 704/443/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/58893434>.
22. Степаненко А.С. Предмет доказывания: сущность и понятие. *Науковий вісник Міжнародного гуманітарного університету*. 2014. Вип. 9-2. Т. 2. С. 125.
23. Кримінально-процесуальне право України: підручник / за заг. ред. Ю.П. Аленіна. Харків: ТОВ «Одіссей», 2009. 816 с. С. 289.
24. Гловюк І.В. Слідчий суддя у кримінально-процесуальному доказуванні. *Часопис Академії адвокатури України*. 2013. № 3. URL: http://nbuv.gov.ua/UJRN/Chaau_2013_3_8.
25. Ухвала слідчого судді Зіньківського районного суду Полтавської області (справа № 1607/3220/2012). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/28411233>.
26. Ухвала слідчого судді Хорольського районного суду Полтавської області від 13 вересня 2017 року. URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/68826262>.
27. Ухвала слідчого судді Октябрського районного суду міста Полтави від 2 грудня 2016 року (справа № 554/10044/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/63525477>.
28. Ухвала Великоолександрівського районного суду Херсонської області від 15 лютого 2018 року (справа № 650/217/18). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/72394535>.
29. Ухвала Якимівського районного суду Запорізької області від 22 січня 2016 року (справа № 330/122/16-к). URL: <http://reyestr.court.gov.ua/Review/55164938>.